

TISÍC A JEDEN KADEŘNICKÝ SEN

Ředitel Jan Cigánik ve společnosti tureckých učitelek Tuglie Yildirim Dal (vlevo) a Menekse Bilirgen (vpravo)

Program Leonardo da Vinci

Cílem projektu Mobility IVT financovaného z programu Leonardo da Vinci je podpora mezinárodních stáží pro žáky středních a vyšších odborných škol. V roce 2012 bylo do programu zapojeno 26 členských států Evropské unie, Turecko, Norsko, Island, Lichtenštejnsko a Švýcarsko. Během dvou přípravných let pracovníci Leonarda vytipovali určitý počet prestižních odborných škol, s nimiž se domluvili na možné spolupráci.

Velký zájem o mezinárodní stáž projevilo zejména turecké ministerstvo školství, a tak před rokem a půl odletěla první skupina ředitelů našich škol na předběžná jednání v Istanbulu. Byl mezi nimi i ředitel vyhlášeného SOU kadeřnického v Praze 8 Mgr. JAN CIGÁNIK. „Odjížděli jsme s předběžnými návrhy programu stáží, které se měly uskutečnit v našich ško-

lách. V Turecku jsme navštívili několik škol s obdobným zaměřením a seznámili se s tamějším systémem vzdělávání. Z vlastní iniciativy jsem se vydal i na obhlídku několika kadeřnických salonů,” vzpomíná na první návštěvu v partnerské zemi. Tato škola nebyla do projektu Leonardo vybrána náhodou. Mezi kadeřníky i majiteli salonů má velice dobrou pověst a studenti ji dokonce zvolili nejlepší střední školou roku 2012 / 2013 v Praze.

Protože přínos měl být oboustranný, bylo třeba propojit školy, které mají podobný výukový program. Do kadeřnického učiliště v Karlíně tak zamířili žáci ze dvou technických a učňovských středních škol v Afyonu nabízejících vzdělávání dívkám ve věku od 14 do 18 let. Škola AFYONKARAHISAR ZUBEYDE HANIM KIZ TEKNİK VE MESLEK LİSESI (ředitelka Ayse Eker Danistetin) byla založena v roce 1996

Kdo z nás by si z dětství nepamatoval pohádky Tisíce a jedné noci, snové obrazy krásných černovlasých princezen a odvážných, mnohdy poněkud krutých králů, které láska změnila k nepoznání. Málokoho by ale napadlo, že lidé z těch pohádkových zemí mají také svoje sny, které si chtějí splnit. V rámci projektu Mobility IVT z programu Leonardo da Vinci přijely do České republiky na stáž týmy žáků ze středních škol v Turecku, aby se podívaly, jak funguje naše odborné školství a pod vedením pedagogů z obou zemí se zdokonalily ve svých oborech. STŘEDNÍ ODBORNÉ UČILIŠTĚ KADEŘNICKÉ v Praze 8, Karlínské náměstí, navštívilo ve dnech 4. – 15. března 2013 celkem 14 budoucích kadeřnic ze dvou škol v tureckém městě Afyonu. „Je pro nás velká čest poskytovat vzdělávání i na mezinárodní úrovni a věříme, že to nebyla poslední zahraniční návštěva, kterou jsme u nás uvítali,” uvedl ředitel Mgr. JAN CIGÁNIK.

a poskytuje vzdělávání v 7 oborech – zkrášlování a péče o vlasy, informační technologie, péče o děti předškolního věku, kuchařské technologie, fotografie, oděvní technologie a řemeslná výroba. Škola AFYONKARAHISAR UYDUKENT KIZ TEKNİK VE MESLEK LİSESI (ředitelka Melek Avsar) byla založena teprve v roce 2010 (první absolventky tedy bude mít až v roce 2014) a je zaměřena na studium ve 4 oborech – zkrášlování a péče o vlasy, informační technologie, péče o děti předškolního věku a kuchařské technologie/catering. Systém vzdělávání je trochu jiný než u nás. V prvním ročníku čeká všechny žákyně společné studium teoretických předmětů a teprve po jeho ukončení se rozhodnou, v kterém oboru chtějí pokračovat. Z každé školy přiletěla do Prahy ředitelka, jedna učitelka a sedm studentek.

Předávání zkušeností a čerpání inspirace

„Pro turecké hosty jsme připravili takový vzdělávací program, aby jim zbylo dost času i na prohlídku města a odpočinek. Zároveň jsme chtěli, aby poznali nejen způsob teoretického a praktického vyučování, ale také další možnosti, které naše škola žákům zprostředkovává,“ vysvětluje ředitel Cigánik. Samozřejmě nejprve navštívily budoucí turecké kadeřnice teoretické vyučování v hlavní budově SOU na Karlínském náměstí – konkrétně výuku angličtiny a několika odborných předmětů. „Pedagogové se dokonce snažili zapojit je do diskuze, ale reakce žáků byly závislé na oboustranné znalosti angličtiny, protože rozhovor vedený přes tlumočníka vždycky tak trochu vázne,“ dodává. Možnost poznat kolegy ze země s jinou kulturou a způsobem života byla pro žáky rozhodně velkým přínosem.

Zástupkyně ředitele pro praktické vyučování Bc. Jana Limburská vzala návštěvu z Turecka na prohlídku několika odborných provozoven, kde žáci karlínského SOU absolvují praktické vyučování. „Turečtí pedagogové z nich byli nadšení, protože jejich studentky zkouší všechny techniky střihu či barvení pouze na cvičných hlavách nebo na sobě navzájem. Možnost sekat se už během studia se skutečnými klienty se jim zdála opravdu přínosná. V jejich osnovách je sice ve třetím ročníku psychologie včetně komunikace s klienty, ale pouze jako teorie,“ připomíná reakce hostů. Většinu času strávily turecké žákyně ve školicím centru na Invalidovně, kde pod vedením učitelů odborné výchovy zkoušely nové pracovní postupy.

„Díky naší dlouholeté spolupráci se Studiem Wella Praha se mohli naši hosté zúčastnit jednoho z jeho seminářů zaměřených na prezentaci nových trendů, který částečně probíhal v angličtině. To byla pro ně absolutní novinka, protože v Turecku odborné školy nemají možnost spolupracovat s firmami zastupujícími prestižní značky profesionální vlasové kosmetiky,“ prozrazuje Jan Cigánik a Jana Limburská dodává, že především turečtí pedagogové obdivovali, jaké pomůcky a kosmetické produkty mají naši žáci během praktického vyučování k dispozici. Líbil se

jim i profesionální kufrík s potřebným kadeřnickým vybavením, který si za výhodnou cenu pořizují už v prvním ročníku.

Jedním z vrcholů mezinárodní stáže byla exkurze v Kadeřnickém ateliéru Kotlár v Praze 5, během níž se návštěvě z Turecka po celý den věnoval tým salonu jednoho z našich nejnámějších kadeřníků. „Dívky měly možnost vidět salon za plného provozu, během nějž kadeřníci vytvářeli klientům slušivé účesy podle nejnovějších módních trendů. Navštívily také vzdělávací centrum a odnesly si výukové materiály, které Tomáš Kotlár pro naše kadeřníky připravuje,“ říká ředitel Cigánik. Během prohlídky centra Prahy se hosté z Turecka zastavili i v kadeřnickém velkoobchodu Cmíral, s nímž karlínské SOU dlouhodobě spolupracuje.

Úsměv jako součást výuky

Předposlední den stáže strávily budoucí turecké kadeřnice znovu ve školicím centru na Invalidovně, aby si vyzkoušely další techniky. Zatímco

Ve školicím centru se dívky česaly navzájem

Turecké studentky se zúčastnily semináře ve Studiu Wella

pracovaly, povídali jsme si s jejich učitelkami o rozdílech v odborném školství u nás a v Turecku a o jejich dojmech z končící stáže. Pomáhaly nám přitom turecká tlumočnice Bask Özkar a koordinátorka projektu a překladatelka, jinak učitelka anglického jazyka na SOU kadeřnickém Mgr. Aneta Rezková. „Poznaly jsme za ty dva týdny váš systém vzdělávání a získaly řadu zkušeností. Načerpaly jsme také spoustu podnětů, které bychom rády vyzkoušely i u nás,“ řekla Tuglie Yildirim Dal z první školy. „Zjistily jsme, jaké výhody má úzká specializace na jeden z oborů. Naše žákyně se učí kromě kadeřnického řemesla také kosmetiku, manikúru a pedikúru, takže vlastně umí od všeho trochu,“ dodala kolegyně z druhé školy Menekse Bilirgen.

V Turecku jsou poměrně striktně odděleny salony pro dámskou a pánskou klientelu (neplatí to jen pro ty nejluxusnější), což je dáno místní kulturou i náboženstvím. „Naše dívky se učí především dámské střihy, pánské pouze teoreticky, protože se dopředu předpokládá, že jejich salony muži navštěvovat nebudou. V tom je vaše výuka komplexnější a více propracovaná,“ prohlásila Tuglie Yildirim Dal. „Není divu, že vaši absolventi najdou uplatnění i v těch nejprestižnějších salonech.“ Menekse Bilirgen na závěr ocenila, že se díky programu Leonardo da Vinci mohly podívat do zahraničí. „Věříme, že tyto projekty budou pokračovat a že i další naše žákyně budou moci získat takovou zkušenost.“

Stáž byla po dvou týdnech ukončena certifikátem, který obdržely všechny účastnice, aby si ho jednou mohly vystavit ve svých salonech. O tom, že se tady naučily možná mnohem víc než za několik týdnů ve své škole, nebylo pochyb. Ovšem i ony mohly naše žáky něco naučit – usmívat se. Zřejmě je to dané výchovou, ale když je chvíli pozorujete, máte pocit, že se s úsměvem na rtech narodily... A proč ne, úsměv by měl být součástí každé služby v salonu, protože koneckonců nic nestojí a klientům udělá radost.

**Připravila ym
Foto: archiv školy**